

Met de hand gemaakt

**VIER MANNEN,
DRIE STIELEN.
OVER HANDWERK,
EXPERIMENTEREN EN
OPBOKSEN TEGEN
GROTE BONZEN.**

Ambacht. Ook wel: craftmanship. Dat laatste klinkt nu eenmaal hipper, maar veelal gaat het om hetzelfde. Een vaardig paar handen, een brok gedrevenheid en een voor-de-buitenwereld-lichtjes-verontrustende interesse voor een vak. Een keramist, een brillenmaker en twee vermoed brouwers in dit geval. Toegegeven, het klinkt enigszins als het begin van een cliché mop, maar niets is minder waar. De heren nemen

hun stiel serieus, ook al doet de buitenwereld dat niet meteen altijd. Die tas waar u uw koffie uit drinkt? Ja, die daar - thee mag ook trouwens. Waar die vandaan komt? Hoe ze gemaakt is? En door wie? Veel vragen, maar geen overbodige. In tijden van made in China dreigen de antwoorden namelijk nogal makkelijk vergeten te worden. Een blik op de vakmensen achter je tas, bril of drankje.

lunetier ludovic

— **Wie?**

Ludovic Elens, ambitieuze Brusselse 'lunetier' ofte brillenmaker met een voorliefde voor ongewone ogen, oren en neuzen.

— **Wat?**

Op maat en handgemaakte brillen die Elens zelf ontwerpt en creëert. Van eerste schets over de keuze van de materialen tot de uiteindelijke bril. Ook de glazen - en de voorafgaande oogmetingen - neemt hij voor zijn rekening. Onder het motto « Il n'y a que la mode qui se démode » wil Ludovic trends en rages overstijgen en injecteert hij zijn designs met een zekere tijdloosheid.

BELANGRIJKSTE INSTRUMENT?

Instrumenten die hij zelf verbeterde. Goede gereedschappen hebben een prijs. Een vijl waarvan het handvat van mindere kwaliteit is, ligt niet goed in de hand. Gevolg? Het resultaat van zijn werk is minder goed. En dus neemt hij ze zelf onder handen.

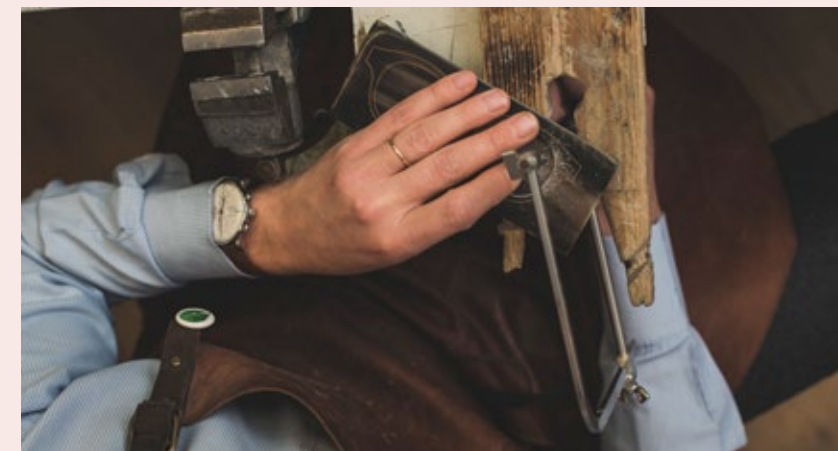

Lunetier Ludovic, met zo'n klinkende alliteratie kan je moeilijk voor de Nederlandse benaming van Elens' stiel gaan. Brillenmaker klinkt nu eenmaal nét iets minder in de oren. Naamgeving terzijde, waren er ook nog een stel Franse gepassioneerde gepensioneerden die Ludovic de kneepjes van hun vak bijbrachten. De zogenaamde lunetiers aan wie Elens de naam ontleende. Hoewel hij bij hen de basis oppikte, leert Ludovic nog elke dag bij. Van zichzelf. En zijn klanten.

Ontwerpen die op maat van de neus, oren en ogen van de klant gemaakt zijn. Tijdens zijn vorige jobs merkte Elens namelijk op dat die maten nogal durven variëren. "Een bredere of hogere neus, een wipneus, een breed hoofd, hoge sterkte ... In de brillenindustrie – en in vele andere branches trouwens ook – is de gouden regel "One size fits all". En als je buiten de massa valt, heb je pech en veel zoekwerk." De vraag was er dus wel, maar in België was er geen aanbod. En dus trok Ludovic naar Frankrijk.

"Het meest geslaagde model was voor een man met één oor. De brilveren waren speciaal ontworpen voor hem. Toen de bril af was en hij hem paste voor de spiegel, stond hij opeens rechter. Hij was fier. Voor mij is dat het mooiste. Lichaamstaal heeft alles gezegd."

"Het is al doende dat ik mijn tijd en techniek heb verbeterd. Ik ben altijd op zoek naar nieuwe technieken of materialen en bij elk ontwerp maak ik verbeteringen."

Klant tevreden. Elens niet. Of toch niet voor de volle 100%. De lunetier is kritisch voor zijn werk. Iets dat volgens hem eigen is aan een ambacht uitoefenen. "Het omgaan met de materialen. De juiste gereedschappen vinden. Pijn voelen in de toppen van mijn vingers en mijn onderarmen na het zagen van een brilvorm in een hoornplaat. Ambacht is doen en opnieuw doen om uiteindelijk nooit 100% tevreden zijn van het resultaat. Er zal altijd iets schelen in mijn ogen."

Ludovic is een perfectionist. And proud of it. Gevraagd naar zijn favoriete fase in het proces, antwoordt hij ongegeneerd dat hij kickt op een frame waar geen enkele kras meer op te bespeuren valt. "Wanneer een bril alle schuurfases heeft doorlopen, komt het moment om hem te polijsten. Dan pas zien we de echte kleurenschakeringen van de hoorn. Welke delen licht doorlaten, welke niet. Als ik door die glans geen enkele kras meer zie... dat is kicken."

Naast een grondige afkeer voor krassen, ontwikkelde Ludovic ook zijn andere kwaliteiten. Brillenmaker zijn, gaat immers veel verder dan enkel fysiek brillen maken. Er is het paramedische aspect – klanten zijn ook patiënten – en het creatieve. Een bril is meer dan ooit een accessoire geworden. Bovendien is ook pure fysica. "Lichtstralen en glazen, het is de 'The darkside of the moon' van Pink Floyd in de praktijk omzetten."

Een bonte combo die Elens geboeid weet te houden en doet streven naar meer. De wereldtentoonstelling van Dubai in 2020 bijvoorbeeld, hofleverancier worden of de digitale toer op gaan. "De digitalisering van mijn ontwerpen is een optie, maar ik wil eerst het manueel maken van brillen helemaal meester zijn. Pas dan kan ik opteren voor een computergestuurde freesmachine. Creatief biedt dit heel wat mogelijkheden voor precisiewerk. Dat wordt pas echt interessant!"

